

INFORMACINIS LAPELIS
OXYTOCIN BIOWET, 10 TV/ml, injekcinis tirpalas

1. RINKODAROS TEISĖS TURĖTOJO IR UŽ VAISTO SERIJOS IŠLEIDIMĄ EEE ŠALYSE ATSAKINGO GAMINTOJO, JEI JIE SKIRTINGI, PAVADINIMAS IR ADRESAS

Rinkodaros teisės turėtojas ir vaisto serijos gamintojas:

Biowet - Puławy Sp. z o.o.,
ul. Arciucha 2,
24-100 Puławy,
Lenkija

2. VETERINARINIO VAISTO PAVADINIMAS

OXYTOCIN BIOWET, 10 TV/ml, injekcinis tirpalas

3. VEIKLIOJI IR KITOS MEDŽIAGOS

1 ml tirpalo yra:

veikliosios medžiagos:

oksitocino 10 TV;

pagalbinių medžiagų iki 1 ml.

4. INDIKACIJOS

Karvėms, kumelėms, kiaulėms, avims, kalėms ir katėms gimdos raumenų susitraukimui atsivedimo metu ir po atsivedimo, norint užkirsti kelią kraujavimui ir placentos užsilaikymui, taip pat gimdos involiucijos po atsivedimo procesui skatinti, taip pat pieno išskyrimui sukelti, esant agalaktijai po atsivedimo.

5. KONTRAINDIKACIJOS

Negalima naudoti esant uždaram ar nepilnai atsivėrusiam gimdos kakleliui atsivedimo metu, esant netaisyklingai vaisiaus (vaisių) padėčiai ir tetaniniams gimdos susitraukimams vaikingumo laikotarpiu.

Negalima naudoti esant hipoglikemijai ir hipokalcemijai.

6. NEPALANKIOS REAKCIJOS

Didelių oksitocino dozių poveikis priklauso nuo funkcinės gimdos būklės bei vaisiaus padėties. Dėl oksitocino sukeltų per stiprių ar net tetaninių gimdos raumenų susitraukimų gali pernelyg suaktyvėti atsivedimo procesas. Tai gali sukelti gimdos plyšimą, vaisiaus pažeidimą ar net mirtį. Oksitociną ilgiau naudojant kartu su dideliu kiekiu infuzinio tirpalo, kuriame yra mažai elektrolitų, patelės organizme gali susidaryti vandens perteklius, sukeliantis apsinuodijimą vandeniu. Apatija ir depresija yra ankstyvieji apsinuodijimo vandeniu požymiai. Vėliau gali atsirasti komos, traukulių požymių, patelė gali nugaišti. Tokiais atvejais reikia naudoti šlapimo išskyrimą skatinančius vaistus. Pernelyg stiprius gimdos susitraukimus galima iššaukti nesilaikant nurodytų laiko intervalų tarp vaisto švirkštimų (mažiausiai 30 min.).

Naudojant natūralų, o ne sintetinį oksitociną, visų paskirties gyvūnų rūšių patelėms gali pasireikšti alerginės reakcijos.
Pastebėjus bet kokių sunkių poveikį ar kitą šiame informaciniame lapelyje nepaminėtą poveikį, būtina informuoti veterinarijos gydytoją.

7. PASKIRTIES GYVŪNŲ RŪŠYS

Galvijai, arkliai, kiaulės, avys, šunys, katės.

8. DOZĖS, NAUDOJIMO BŪDAI IR METODAS KIEKVIENAI RŪŠIAI

Vaistą reikia švirkšti į raumenis, po oda arba į veną.

Vienkartinės vaisto dozės į raumenis arba po oda yra:

galvijams ir arkliams – 3–5 ml (30–50 TV oksitocino),
kiaulėms ir avims – 2–3 ml (20–30 TV oksitocino),
šunims – 0,5–1,5 ml (5–15 TV oksitocino),
katėms – 0,3–0,5 ml (3–5 TV oksitocino).

Vienkartinės vaisto dozės švirkščiant į veną turi būti 50 % mažesnės.

Esant reikalui, vaistą galima švirkšti dar kartą, bet ne anksčiau kaip po 30 min.

9. NUORODOS DĖL TINKAMO NAUDOJIMO

Prieš švirkščiant į veną vaistą reikia pašildyti iki kūno temperatūros, švirkšti lėtai.

10. IŠLAUKA

0 parų.

11. SPECIALIEJI LAIKYMO NURODYMAI

Saugoti nuo vaikų.

Laikyti šaldytuve (2 °C–8 °C).

Negalima užšaldyti.

Saugoti nuo šviesos.

Tinkamumo laikas, pirmą kartą atkimšus buteliuką – 28 dienos.

12. SPECIALIEJI NURODYMAI

Atsitiktinai įsišvirkštus pavojus vaistą naudojančių žmonių sveikatai nesukeliamas, išskyrus nėščias moteris. Atsitiktinai vaisto įsišvirkštusioms nėščioms moterims reikia nedelsiant kreiptis medicininės pagalbos ir parodyti gydytojui vaisto informacinį lapelį arba pakuotę.

Veterinarinis vaistas naudojamas gimdos raumenų susitraukimams skatinti atsivedimo metu, taip pat pieno ar uždegiminių skysčių išskyrimui iš tešmens sukelti.

Dėl aborto rizikos negalima naudoti vaikingumo laikotarpio pabaigoje.

Dėl oksitocino sąveikos su insulinu ir gliukagonu padidėja gliukozės kiekis kraujyje.

Perdozavus galimas ilgai trunkantis gimdos susitraukimas ir dėl to išsivystanti vaisiaus hipoksija, gimdos plyšimas ir tachikardija.

Oksitocino poveikį panaikina beta-adrenomimetikai ir progesteronas.

Nustatytas oksitocino farmakologinis nesuderinamumas su varfarino natrio druska, fibrinolizinu, epinefrino bitartratu ir prochlorperazino edisilatu.

13. SPECIALIOS NESUNAUDOTO VETERINARINIO VAISTO AR ATLIEKŲ NAIKINIMO NUOSTATOS, JEI BŪTINA

Vaistų negalima išmesti į kanalizaciją ar su buitinėmis atliekomis.

Veterinarijos gydytojas gali patarti, ką daryti su nereikalingais vaistais. Tai turėtų padėti saugoti aplinką.

14. INFORMACINIO LAPELIO PASKUTINIOJO APROBAVIMO DATA

2009-10-14

15. KITA INFORMACIJA>

Norint gauti informacijos apie šį veterinarinį vaistą, prašome susisiekti su rinkodaros teisės turėtojo vietiniu atstovu.